

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Marie Žiškové a JUDr. Zdeňka Kühna v právní věci žalobce: **Přípravný výbor Honebního společenstva Holín**, se sídlem Holín 82, zastoupený JUDr. Lubomírem Dokoupilem, advokátem se sídlem Krohova 2354/50, Praha 6, proti žalovanému **Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské nám. 1245, Hradec Králové, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 6. 2007, č. j. 24339a/ZP/2005-So, za účasti osob zúčastněných na řízení: **1. Honební společenstvo Staré Místo**, adresa pro doručování: P. L., P. 549, J., **2. Honební společenstvo Jičín**, adresa pro doručování: J. S., K. L. n. P., **3. Honební společenstvo Libuň**, adresa pro doručování: 507 15 Libuň, **4. Myslivecké sdružení Podhradí**, adresa pro doručování: F. P., S. M. 50, J., **5. město Jičín**, se sídlem Žižkovo náměstí 18, Jičín, **6. Vojenský úřad pro právní zastupování Ministerstva obrany**, se sídlem nám. Svobody 471, poštovní příhrádka 154, Praha 6, **7. Ing. P. K., CSc.**, **8. JUDr. L. K.**, **9. H. M.**, **10. S. U.**, **11. M. B.**, **12. T. P.**, **13. P. P.**, **14. MUDr. H. V.**, **15. D. V.**, **16. V. V.**, **17. Ing. J. K.**, **18. J. S.**, **19. IMMO REGINA spol. s r. o.**, se sídlem Dr. Zikmunda Wintra 5, Praha 6, zastoupená JUDr. Jaroslavou Šafránkovou, advokátkou se sídlem Mezibranská 19, Praha 1, a **20. J. H.**, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 2. 4. 2009, č. j. 30 Ca 126/2007 - 243,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Výše uvedeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobce (dříve nazvaného „Přípravný výbor Honebního společenstva Český ráj Podúlší“) a potvrdil rozhodnutí Městského

úřadu Jičín ze dne 1. 9. 2005, č. j. ŽP-03/10605/04/1731/02/206/1-A/10. Tímto rozhodnutím městský úřad neuznal společenstevní honitbu Český ráj Podůlší ve smyslu § 17, § 18, § 19 a § 31 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti.

[2] Žalobu, kterou žalobce brojil rozhodnutí žalovaného, Krajský soud v Hradci Králové zamítl v záhlaví označeným rozsudkem. V odůvodnění v první řadě poukázal na skutečnost, že v minulosti již rozhodnutí žalovaného v dané věci zrušil, a to rozsudkem ze dne 31. 10. 2006, č. j. 30 Ca 14/2006 - 231. V této souvislosti konstatoval, že žalovaný postupoval správně, pokud řízení po vrácení věci vedl již podle nového správního řádu (zákona č. 500/2004 Sb.). K meritu věci pak uvedl, že z právní úpravy myslivosti lze vysledovat zásadu o nemožnosti existence společenstevní honitby bez existence honebního společenstva, jemuž by byla uznána, a naopak. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobce podal dne 20. 12. 2002 u Okresního úřadu Jičín návrh na uznání honitby Český ráj Podůlší a registraci Honebního společenstva Český ráj (později změněno na Honební společenstvo Holín). Městský úřad Jičín uvedené honební společenstvo registroval v rejstříku honebních společenstev a rozhodnutím ze dne 28. 4. 2003, č. j. ŽP-03/1731/02/206/1-A/10, mu uznal honitbu Český ráj Podůlší. Žalovaný však následně rozhodnutím ze dne 29. 9. 2003, č. j. 10303/ZP/2003-So rozhodnutí městského úřadu o uznání společenstevní honitby zrušil. Rozhodnutím ze dne 31. 10. 2003, č. j. 22302/ZP/2003-So, pak žalovaný v mimoodvolacím řízení zrušil i registraci Honebního společenstva Holín. Dotčené honební společenstvo nepodalo odvolání a toto rozhodnutí tak nabylo právní moci dne 22. 11. 2003.

[3] Tato skutečnost byla dle krajského soudu rozhodující pro posouzení celé věci. Pokud totiž bylo zrušeno rozhodnutí o registraci honebního společenstva, je nesporným faktem, že Honební společenstvo Holín právně neexistuje. Pak je však zcela vyloučeno, aby mohl být úspěšný návrh žalobce na uznání honitby tomuto honebnímu společenstvu. Žalobce tak nesplnil jednu z podmínek pro uznání společenstevní honitby, totiž existenci honebního společenstva.

[4] Proti tomuto rozsudku podal žalobce (dále též „stěžovatel“) včas kasační stížnost. V ní obšírně popsal chronologii dosavadního řízení ve věci, závěrem pak poměrně obecně namítl, že přístupem správních orgánů v řízení o registraci Honebního společenstva Holín (dříve Honební společenstvo Český ráj Podůlší) došlo k porušení zákona o myslivosti a správního řádu z roku 1967. Formalistický přístup žalovaného ovlivnil celou dosavadní transformaci honitby Český ráj Podůlší a registraci Honebního společenstva Holín (Honebního společenstva Český ráj) do rejstříku honebních společenstev. Zdůraznil, že souhlasy vydané od července do prosince 2002 vlastníky honebních pozemků je nutno hodnotit jako souhlasy s členstvím v Honebním společenstvu Holín. Správní orgány tak neměly žádný závažný důvod k odmítnutí registrace honebního společenstva a neuznání honitby.

[5] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti navrhl její zamítnutí, přičemž odkázal na svoje vyjádření k žalobě. V něm zdůraznil, že řízení o registraci Honebního společenstva Holín již neprobíhá, neboť bylo ukončeno pravomocným rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 10. 2003 a Městského úřadu Jičín ze dne 30. 3. 2004, kterým rozhodl o neprovedení registrace. Proto orgán prvního stupně rozhodl správně, pokud neuznal společenstevní honitbu Český ráj Podůlší, protože pokud nebylo registrováno honební společenstvo, nemůže mu být uznána společenstevní honitba.

[6] Osoby zúčastněné na řízení, které se vyjádřily ke kasační stížnosti (Honební společenstvo Staré Místo, Myslivecké sdružení Podhradí, město Jičín, Ing. P. K., CSc., a JUDr. L. K.), navrhly její zamítnutí.

[7] Kasační stížnost není důvodná.

[8] V daném případě je předmětem soudního přezkumu otázka zákonnosti neuznání společenstevní honitby.

[9] Nejvyšší správní soud se v této souvislosti ztotožnil se závěrem krajského soudu, který v odůvodnění napadeného rozsudku vyslovil zásadu vzájemné závislosti existence honebního společenstva a společenstevní honitby. Tuto zásadu lze vysledovat zejména z § 25 odst. 1 písm. a) („*honební společenstvo se zrušuje dnem zániku společenstevní honitby*“) a § 31 odst. 6 písm. b) („*honitba zaniká zrušením honebního společenstva*“) zákona o myslivosti. Zároveň z § 19 odst. 4 téhož zákona plyne, že návrh na registraci honebního společenstva podává přípravný výbor spolu s návrhem na uznání společenstevní honitby. Byť zákon o myslivosti orgánu státní správy myslivosti nenařizuje, aby provedl registraci honebního společenstva a rozhodl o uznání společenstevní honitby současně, je zjevné, že existence jednoho má smysl pouze při existenci druhého.

[10] V daném případě je zřejmé, že žalobce nesplnil jednu ze zákonných podmínek pro uznání společenstevní honitby, neboť již v době rozhodování správního orgánu I. stupně o uznání společenstevní honitby byla v právní moci negativní rozhodnutí ohledně registrace Honebního společenstva Holín, jehož přípravný výbor se uznání předmětné honitby domáhal. Původní registrace Honebního společenstva Holín byla vzhledem k nepředložení souhlasů vlastníků honebních pozemků s členstvím v tomto honebním společenstvu [viz § 19 odst. 5 písm. c) zákona o myslivosti] zrušena v přezkumném mimoodvolacím řízení rozhodnutím žalovaného ze dne 31. 10. 2003, č. j. 22302/ZP/2003-So (nabylo právní moci dne 22. 11. 2003). Dne 30. 3. 2004 pak městský úřad vzhledem k nedoložení, že členové honebního společenstva vlastní alespoň 500 ha souvislé honební plochy, rozhodl o neprovedení registrace Honebního společenstva Český ráj Podúlší (Honebního společenstva Holín; toto rozhodnutí č. j. ŽP-03/233/04/1731/02/206/1-A/10, nabylo vzhledem k nepřipustnosti podaných odvolání právní moci dne 21. 4. 2004).

[11] Jestliže tedy z výše uvedené provázanosti a podmíněnosti obou řízení plyne, že na základě původního návrhu žalobce již nemohlo být dotčené honební společenstvo registrováno, nepochybně mu pak také nemohla být uznána společenstevní honitba. Změna těchto pravomocných rozhodnutí týkajících se registrace honebního společenstva není předmětem rozhodování o uznání společenstevní honitby. Naopak, v tomto řízení tato rozhodnutí slouží jako jeden z podkladů.

[12] Žalobní body, jakož i stížní námitky žalobce poukazující na nezákonnost pravomocných rozhodnutí o zrušení registrace a o neprovedení registrace Honebního společenstva Holín, nemohly být při přezkumu rozhodnutí o neuznání společenstevní honitby vzaty v potaz, a to pro odlišnost předmětu soudního přezkumu. K přezkoumání těchto otázek totiž slouží řízení o opravných prostředcích proti samotným rozhodnutím týkajícím se registrace honebního společenstva.

[13] Nejvyšší správní soud tedy shledal námitky žalobce nedůvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí kasační soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[14] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému

správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladu řízení příslušelo, náklady řízení nevznikly.

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. prosince 2009

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu